

Azərbaycan Respublikası
Medianın İnkisafı Agentliyi

Azərbaycanlılıq ideyasının təbliği

Faiq Ələkbərli
dosent, fəlsəfə üzrə
fəlsəfə doktoru

III Yazı

Bu siyaseti ruslar bütün sahələrdə, o cümlədən marksizm vasitəsilə də aparmışlar. Onların məqsədi bütün sahələrdə Rusiyadakı, o cümlədən azəri türklərini yönəltmək niyyəti güdmüşdür. Çarizm və sovet ideoloqları yaxşı başa düşürdülər ki, türklər milli kimliklərini, dilini, mədəniyyətini, ədəbiyyatını, tarixini və s. daha dərindən yaxşı anladıqca, onların şovinizm, bolşevizm və s. ideyaları türklər arasında geniş yayılmayaçdır. Bu isə əlbəttə, rus şovinistlərinə əl vermirdi. Bu baxımdan rus millətçilərinin türklərin öz dillərini tədqiq etmələrinə, yeni ədəbiyyat yaratmalarına və s. qısqanlıqla yanaşması təbii idi. Bir sözlə, rus millətçiləri türkləri dillərini öyrətməyə, məktəblərdə, universitetlərdə təhsil almağa şərait yaradır, ancaq bu zaman ruslaşdırma siyasetini, yeni türklərin türk kimi deyil, rus kimi (zahirən isə bolşevik kimi) düşünməyə vadar etməyi unutmurdu.

Cəfəroğlu yazır: "Türk ziyanlarına universitet kursusunu yalnız milli varlığından ayrılmak və xristinalığı qəbul etmək şərti ilə vermək, türk müəllimlərini orta məktəbdə tarix dərslərini keçmək hüququndan məhrum etmək, Rusiyadakı türklərin Türkiyə mətbuatını izləmələrinin qarşısın almaq kimi şərtlər irəli sürən bu "mədəniyyət" əslinde hər vasitə ilə türkləri geri çəkməyə xidmət göstərirdi. Cox güman ki, elə bu səbəbdən də rus inqilabçısı Çadayev Rusyanın keçmişini qaranlıq, dünəniyi məhcül, gələcəyini isə bərbəd hesab etmişdi".⁶

Şübhəsiz ki, çar Rusiyasında türklərə qarşı yeridələn ruslaşdırma siyaseti sovet Rusiyası dövründə daha ağır şekilde davam etdirilmişdir. Bolşevizm ideyası ilə ortaya atılan rus millətçiləri yene də mili varlığa və mili özünüdərək qarşı idilər. Sözdə milli dil və milli mədəniyyətdən bəhs açan bolşeviklər gerçəklilikdə isə türük vəhdətinin və milli birliyinin parçalanması uğrunda çalışırdılar. Rusiya əsarətindəki türk qövmlərinin az qala hər birinin dilini "müstəqil dil" və ölkələrini "cümhuriyyət" elan edən bolşeviklərin əsas məqsədi vahid türk dilinin və millətinin parçalaması idi.

O, yazır ki, Türkler arasında latın elibasının tətbiqi də ruslaşdırma siyasetinin tərki hissəsi olmuşdur. Onun fikrincə, latın qşrafikasının tərfdarı kimi çıxış edən D.Bünyadzadə, S.Ağamalioğlu bolşevik əmri ilə hərəkət edən şüursuz türk düşmənlərindən başqa bir şey deyiller: "Ustadları Lenindən Latin elibasının tətbiqi üçün "Bu Şərqdə inqilab olacaq!" fitvasını alan və türkülükleri yalnız adalarından ibarət olan bu rus əlatları bolşevik inqilabının qələbəsi naminə türk dilinin birliyini və türk vəhdətini parçalaması üçün əllerindən işgali buna mane oldu.⁸

Türkiyə və Azərbaycan arasında dil birliyi və türk birliyi yaranmışdı. Azərbaycan işgal edən bolşeviklər bu dil və millət birliyini aradan qaldırmaq üçün ilk növbədə Azərbaycanda latın elibasını həyata keçirməyə başladı. Guya, bunula türklərə xidmət etdiklərini iddia edən bolşeviklərin əslində məqsədləri vahid türk topumlularını bir-birindən ayırmalı idi. Bu baxımdan Azərbaycan türk dövlətinin əsaslarını sarsıtmaq üçün ilk zərbə dil birliyinə vuruldu. Cəfəroğlu yazır: "Bolşeviklər bir tərəfdən iki qardaş

ve həmsərhəd ölkə arasındakı dil vəhdətini pozmağa çalışarken, o biri tərəfdən də Rusiyada yaşayan türkləri bir-birindən və tarixlərindən ayırmak üçün dərhal latın əlibasının tətbiqinə girişdilər".⁹ Onun fikrincə, nəticədə bolşeviklər isteklərinə çatıdlar: iki qardaş türk xalqı bir-birlerinin yazılarını və kitabalrını oxumaq duruma gətirildi. Türkler dil və siyasi birlik baxımından müxtəlif cərayanlara ayrıldılar.

Ancaq bolşeviklər bu yolla türk dil və türk birliyinin süqutuna çalışarkən şeiri"dir. Burada "Azərbaycan", "azəri" anlayışları isə sadəcə olaraq, Azərbaycan türklərini başqa türklərdən (Anadoludan, Türküstan, Krim və b.) fərəndirmək üçündür. Hər halda Ə.Cəfəroğlu özü də qeyd edir ki, Azərbaycan Cümhuriyyəti bolşeviklər tərəfindən işgal edildikdən sonra "dünyagörüşünün tam dəyişdirilməsi ilə bağlı tarix, dil və ədəbiyyat anlayışları da Moskvanın əmri ilə onun işinə yaranan bir şəkəl salınmış, bu bölge süni surətdə türk dünyasından qoparırlaraq "Azərbaycan xalqı", "Azərbaycan dili", "Azərbaycan ədəbiyyatı" kimi yanlış ifadələrin müasir dövrde insanların düşüncə

Əhməd Cəfəroğlunun dünyagörüşündə azərbaycanlılıq, istiqaləciliq və maarifçilik

Türkiyə Cümhuriyyətinin də latin əlibasına keçməsi və ziyyəti dəyişdi. Bununla da yenidən türk birliyi ideyası gücləndi. Bolşeviklər və b. güman edirdilər ki, Türkiyə bir çox səbəblərə görə (islam dini və s.) heç bir zaman ərab əlibasından imtiyana etməyəcək. Bunula da Rusiya türkləri Türkiyə türkərindən bütün sahələrdə (mədəniyyət, dil, əlibfa və s.) bir-birlərindən fərqli yol tutmuş olacaqlar. Ən əsası əsarət altındaki Rusiya türkləri heç vaxt Türkiyə türklərindən mənəvi qida ala bilməyəcəklər. Ancaq Türkiyənin latin əlibasına keçməsi ilə bolşeviklər əvvəlcə Türkiyədə və Sovet Rusiyasında nəşr olunan qəzet və kitabların bir-birlərinə çatdırılması ilə bağlı qərar qəbul etsə də, bunun sonralar faydasız olduğunu anlayaraq rus-kiril əlibasına keçməklə bağlı qərar qəbul etdi.

Bələliklə, bu gün çarizmin və bolşevizmin biza "miras" qoyub getdiyi bir çox "adət-ənənələr" var ki, xalqımız sözün həqiqi mənasında ondan qurtula bilməyəcəklər. Ancaq tərzinə yerləşdirilməsinə səy göstərilmədir".² Fikrimizcə, müstəqillik dövrümüzdə bu məsələ hələ də ciddi problem olaraq qalır və bu anlayışlardan istifadə edərkən "Türk" məfhumuna müraciət etmək zəruridir. Məsələn, ən azı "Azərbaycan ədəbiyyatı" ilə yanaşı, "Azərbaycan Türk ədəbiyyatı" anlayışı da işlədilmelidir.

Bələliklə, bu gün çarizmin və bolşevizmin biza "miras" qoyub getdiyi bir çox "adət-ənənələr" var ki, xalqımız sözün həqiqi mənasında ondan qurtula bilməyəcəklər. Ancaq təssüflər olsun ki, bir çox ziyalılarımız bir çox obyektiv və subjektiv səbəblərə görə bunu anlamaqda zorluq çəkir, çarizm və bolşevizmin əsil üzünü görmək əvəzində orada müsbət meyarlar axtarırlar. Əlbəttə, biz keçmişə aid bütün məsələlərə destruktiv yanaşmanın əleyhinəyik. Ancaq bütün bunlara baxmayaraq

Bolşevizm ideyası ilə ortaya atılan rus millətçiləri yenə də mili varlığa və mili özünüdərək qarşı idilər. Sözdə milli dil və milli mədəniyyətdən bəhs açan bolşeviklər gerçəklilikdə isə türük vəhdətinin və milli birliyinin parçalanması uğrunda çalışırdılar. Rusiya əsarətindəki türk qövmlərinin az qala hər birinin dilini "müstəqil dil" və ölkələrini "cümhuriyyət" elan edən bolşeviklərin əsas məqsədi vahid türk dilinin və milləti ni parçalamamaq idi

çarizm və bolşevizm dövründə xalq arasında yaranan "Rusiya və rus düşmənciliyi" həsab olunur. Azərbaycan türkləri onun istiqaləliyyətini (Azərbaycan Türk Xanlıqları və Azərbaycan Cümhuriyyəti) əlindən alan və bütün sahələrdə ona qarşı düşmən münasibət bəsləyən rus siyasetinə başqa cür yanaşa da bilməzdi. Bu baxımdan Cəfəroğlu doğru qeyd edir ki, hələ 19-cu əsrədə "Rusiya və rus düşmənciliyi beləcə şüurlu şəkildə azəri şairləri arasında geniş yayılmışdır".³

Azərbaycan Respublikası Medianın İnkisafı Agentliyinin maliyyə dəstəyi ilə çap olunur